

[Foged.]

dette område, der har været tilstræbt de senere år, her føres videre, og jeg håber, at afviklingen ret snart må være fuldkommen.

Med hensyn til spørgsmålet om befordringsudgifterne fra hjem til arbejdsplads har vi samme opfattelse, som der er blevet givet udtryk for, nemlig at det er en ordning, som skatteyderne sådan set har været tilfreds med, men som det har været vanskeligt at administrere. Dette, at der nu sættes en begrænsning på 1 500 kr. pr. person for disse transportudgifter, kan vi tiltræde. Vi finder også, at der må være en vis rimelighed i den måde, den enkelte borger ordner sig på, og derfor finder vi, at der bør være en sådan begrænsning.

Den skattefrihed, der foreslås for visse ydelser til invalider, og den skattefrihed, man nu ønsker også at give for de ydelser, der kommer fra Forbundsrepublikken Tyskland, kan vi naturligvis tiltræde. Men jeg vil gerne spørge den højtærede finansminister, om der ikke er tidligere ydelser fra Forbundsrepublikken Tyskland, som burde komme ind under de samme regler. Det er blevet oplyst for mig, at visse tidligere ydelser ikke er underkastet en sådan regel, så der vil nok være en vis rimelighed i at se på disse problemer i udvalget.

Det er vel rigtigt og korrekt, når der er købt en livrente, at den årlige udbetaling bliver beskattet. Der er ganske vist ifølge ligningsloven visse områder, hvor der gives hel skattefrihed for den slags ting, og jeg husker, at vi så sent som for 2 år siden gennemførte skattefrihed selv for årlige udbetalinger — jeg tror, det var vedrørende sømandskerne, fiskerkerne, ved Hvide Sande. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede finansminister, om man måske skulle overveje at gennemføre en endnu større skattefrihed, for så vidt angår de midler, der således stilles til rådighed. Det er jo et område, hvor vi alle synes at det nationalt er vor opgave at lægge så mange sår som muligt af dem, der måtte være slået. Vi

vil derfor naturligvis medvirke til gennemførelsen af den rimeligst og lempeligst mulige beskatning her.

De nyetableredes beskatningsforhold har indtil dato været et årligt tilbagevendende spørgsmål, og vi hilser naturligvis med tilfredshed, at ministeren nu på ny tager spørgsmålet op. Der har været lidt usikkerhed i det forløbne år, fordi de nyetablerede, der har etableret sig efter den 1. november 1959, ikke har vidst, under hvilke skattevilkår de levede. Under behandlingen af ligningslovforslaget i fjor fremholdt regeringen, at den ikke ville gå videre på dette område, og jeg hilser derfor med glæde, at den nu er gået videre. Jeg hilser også med tilfredshed, at den grænse vedrørende gældens størrelse, der tidligere var 80 pct. af de skattemæssige værdier, nu foreslås nedsat til 70 pct. Men jeg har et ønske, ud over hvad der står i lovforslaget. Jeg ønsker ikke alene, at ordningen bliver permanent — hvad den jo bliver — men at den ligesom i oppositionens forslag fra i fjor bliver obligatorisk, bliver en ret for de nyetablerede, så at disse nyetablerede selv nøje kan beregne, under hvilke skattemæssige vilkår de lever, at der ikke skal være tale om en nådesakt, udøvet af et skatteråd og administreret vidt forskelligt fra skattekreds til skattekreds — for det bliver den jo. Jeg har lagt mærke til, at efter de oplysninger, vi har fået fra finansministeriet, bliver disse regler almindeligvis lempeligere administreret, jo vestligere man bor i landet. Nu kan jeg være svært tilfreds med det for mit eget vedkommende, da jeg bor så vestligt, som jeg gør, men jeg finder det ikke rimeligt og rigtigt; jeg finder det kun rigtigt, at alle behandles på samme måde. Venstre og det konservative folkeparti fremsatte i fjor et ændringsforslag til ligningslovforslaget for at få gennemført, at her blev tale om en ret, ikke en bevilling, og vi vil fortsat arbejde herfor.

Hvad angår skibes beskatningsforhold hilser jeg naturligvis med tilfredshed, at den højtærede minister nu foreslår en